

Hr Kristen Michal
Peaminister

ARUPÄRIMINE

8. september 2025

Kaitseväe Ukrainasse saatmise kavatsuse kohta

1. septembril 2025 avaldati ajalehes Postimees välisminister Margus Tsahkna artikkel, mis kannab pealkirja "Peame Ukraina julgeoleku tagamisel enda naha mängu panema".¹ Selles artiklis annab minister Tsahkna avaliku kinnituse, et Eesti on valmis saatma Ukrainasse kuni kompanii suuruse maaväe lahingüksuse:

"Eesti valitsus tegi juba aprilli lõpus teatavaks valmisoleku panustada Ukraina julgeoleku kindlustamiseks loodavasse tahtekoalitsiooni kuni kompanii suuruse maaväe lahingüksuse, väljaõppe instruktorite ja staabiohvitseridega. Ka laupäeval Kopenhaagenis toimunud Euroopa Liidu välisministrite mitteametlikul kohtumisel ütlesin selgelt välja, et Euroopa peab Ukraina julgeoleku tagamisel enda naha mängu panema ehk reaalse vägedega julgeolekugarantiidesse panustama."

Sellised avalikud kinnitused on minister Tsahkna andnud hoolimata tõsiasiast, et põhiseaduse paragrahvis 128 sätestatu kohaselt otsustab kaitseväe kasutamise Eesti riigi rahvusvaheliste kohustuste täitmisel mitte Vabariigi Valitsus, vaid Riigikogu, mis ei ole aga mingit vastavasisulist otsust arutanud, rääkimata seesuguse otsuse langetamisest.

Eelnevaga seoses on meil Teile järgmised küsimused:

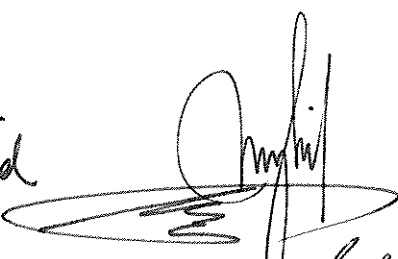
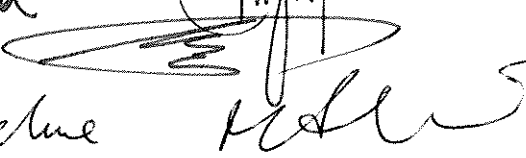

1. Kuidas on võimalik, et Teie juhitava valitsuse välisminister annab Eesti Vabariigi nimel avalikke kinnitusi Eesti Vabariigi valmiduse kohta saata kaitseväe üksus Ukrainasse, olgugi et Riigikogu, millel on põhiseaduse kohaselt niisuguste otsuste langetamise ainuõigus, ei ole vastavasisulist otsust langetanud ega isegi seda küsimust arutanud?
2. Milliseid samme kavatsete astuda selleks, et välisministri poolt Eesti Vabariigi nimel antud avalikud kinnitused tagasi võtta, kuni Riigikogu ei ole vastavasisulist otsust langetanud? Kuidas kavatsete meie rahvusvahelisi partnereid sellest informeerida, et välisminister on kõnealused kinnitused andnud oma volitusi ületades ning et seetõttu puudub neil kinnitustel igasugune siduvus?
3. Kui Vabariigi Valitsus on asunud seisukohale, et kaitseväe üksuse võiks Ukrainasse saata, siis eeldatavasti on mõeldud läbi ka järgmised küsimused: (a) Millisest eesmärgist missioon lähtuks? (b) Kes (millised riigid) oleksid reaalsed osalejad? (c) Milline oleks vastutusalade jaotus osalevate riikide vahel? (d) Milline oleks missiooni ajakava? (e) Missugused oleksid

¹ Vt <https://arvamus.postimees.ee/8315492/margus-tсахkna-peame-ukraina-julgeoleku-tagamisel-enda-naha-mangu-panema>

- nn tahtekoalitsiooni poolt Ukrainale tagatavad kaitsemeetmed? (f) Konkreetselt missuguseid julgeolekugarantiisid Ukrainale pakutaks? (g) Milles seisneks lähetatava Eesti kaitseväe üksuse heidutav mõju? (h) Millised oleksid lähetatava Eesti maaväe lahingüksuse ülesanded ja volitused? (i) Kas missiooniks peaks olema saadud Venemaa nõusolek? Või URO Julgeolekunõukogu mandaat? (j) Milliste meetmete ja vahenditega tagataks lähetatava Eesti kontingendi väekaitse? (k) Kelle alluvuses Eesti kaitseväe kontingent tegutseks? Kui need küsimused on läbi mõeldud, siis palun selgitage neile antud vastuseid.
4. Kas Vabariigi Valitsus on koostanud või tellinud riskianalüüsi seonduvalt ohtudega, mis kaasneksid kaitseväe lahingüksuse Ukrainasse saatmisega? Ohtudega lähetatavale kontingendile ja ohtudega Eesti Vabariigile? Kui on, siis kuidas saavad Riigikogu liikmed selle riskianalüüsiga tutvuda? Kui ei ole, siis kuidas on võimalik anda Eesti Vabariigi nimel avalikke kinnitusi niisuguste sammude astumise valmiduse kohta, teadmata, millised ohud nende sammudega reaalselt kaasneksid?

Lugupidamisega

Riigikogu liikmed:

1. Varro Vooglaid	
2. Arno Allen	
3. Mart Helme	
4. Helle-Moonika Helme	
5. Martin Helme	
6. Siim Pohlak	
7. Bore Kohler	